

HALVÅRSRAPPORT

VÅREN 2009

SCENEINSTRUKTØREN I YTRE-HELGELAND

Mari Moe Krysinska

INNHOLD

1.REGIONALT; “The Name of the Game”	s. 3
2. ALSTAHAUG KOMMUNE	
2.1 Fyret	s.5
2.2 Skjæringen Teaterlag	s. 6
3. LURØY KOMMUNE	
3.1 Konsvik Teaterlag	s.7
3.2 Aldersund Skole	s. 8
4. HERØY KOMMUNE	
4.1. Herøy Sentralskole	s.8
4.2 Herøy Sentralskole	s. 9
5.OPPSUMMERING	s. 9
6.OPPSUMMERING, TIMEBRUK	s.10

1. REGIONALT

”The Name of the Game”

Et regionalt samarbeidsprosjekt i regi av Kulturskolen for ALLe

Premiere 9. mai
Antall forestillinger: 2
Deltakere: 80 ungdom/ voksne
Publikum: ca. 1000

Sceneinstruktøren var til stede under premieren.

Våren 2009 har dreid seg mye om storprosjektet ”The Name of the Game”. Her var det med 80 mennesker fra 8 ulike kommuner. Dette inkluderte skuespillere/sangere/dansere/korister/orkester.

Prosjektet er et pilotprosjekt for en langvarig satsing for å få til en stor oppsetning i året i Sandnessjøen. Dette er ment å være med på å trekke opp kvaliteten på kulturlivet i regionen, skape erfaring og kompetanse innenfor kulturoppsetninger, samt å synliggjøre Alstahaugs satsing på kultur. Dette vil forhåpentligvis være med på å gjøre byen mer attraktiv for potensielle innflyttere (og ”tilbakeflyttere”).

Vi begynte forarbeidet til forestillingen, våren 2008. Da ble det bestemt at vi skulle forsøke å sette opp en stor forestilling med mange involverte i Stamneshallen, og Beate Skogsholm hadde en ide om å skrive et manus basert på utvalgte ABBA sanger.

Det meste av forarbeidet gikk med til å bestemme hvilken form og hvordan produksjonen skulle organiseres. Jeg hadde også noen dager der jeg jobbet manus sammen med Beate.

En utfordring vi tidig ble klar over var problemet med å få tak i aktører. Vi arrangerte på høsten 2008 en audition der det løste seg med de kvinnelige hovedrollenehaverne. Men ikke en eneste mann meldte seg på. Dette strevde vi med helt til et par måneder før forestillingen. Jeg håper at det vil bli enklere å få med menn til neste storoppsetning. Det var også enkelte problemer med å få tak i nok korister. Det lyktes ikke å få med et helt kor, men i stedet ble det litt etter litt rekruttert enkeltpersoner som ble til et eget "ABBakor". Dette fungerte bra. Jeg tror også at dette problemet blir mindre til neste gang.

I utgangspunktet var det et nokså lavt budsjett i forhold til et prosjekt på denne størrelsen. Særlig ettersom rommet (Stamneshallen) krever mye jobb i forhold til tilretteleggelse for publikum/ scenografi/lysetting etc. Dette er ikke et rom særlig godt egnet for teater for å si det mildt...Da er det svært beklagelig at såpass mye jobb og penger må gå til å tilrettelegge rommet for teater. Men dette temaet tilhører nok en kulturhusdebatt som er velkjent i Alstahaug.

Når det gjelder evalueringen av min egen jobb vil jeg med en gang si at jeg gjerne skulle ha hatt flere øvinger. Dette sier man jo ofte, men i dette tilfellet var det litt kritisk. Problemet var at svært mange av de på scenen (inkludert hovedrollenehavere) ikke hadde noen skuespillererfaring. Rollearbeidet kunne ha blitt bedre med flere øvinger i mindre grupper. Når vi kom til den siste, intensive fasen i prøveperioden følte jeg meg nødt til å forenkle og forandre ting for å tilpasse det skuespillerne i stedet for omvendt.

2. ALSTAHAUG

2.1. FYRET "JEG VET HVORFOR"

Premiere: 7. mars
Antall forestillinger: 3
Deltakere: 6 ungdommer
Publikum: ca.110

Sceneinstruktøren var til stede under premieren.

Forestillingen var Fyrets bidrag til den nasjonale satsingen Den Unge Scenen var i år Haddy N`Jie sitt nyskrevne stykke for ungdom "Jeg vet hvorfor".

Anne Meek hadde hovedansvaret for regi og jeg skulle komme inn å assistere den siste uka med repetering før gruppa dro opp til Lofoten før den regionale DUS festivalen. Ettersom det ble en kollisjon med et annet prosjekt på Fyret, ble det til at jeg kom inn tidligere og hadde litt mer ansvar for forestillingen enn det som ble avtalt i starten.

Når jeg kom inn hadde gruppa satt seg godt inn i stoffet. Hovedlinjene i regien var bestemt og scenografien og kostymene var funnet.

Sammen med koreografen Trine Slettemark ble det også laget to enkle koreografier til forestillingen.

Forestillingen bar nok preg av at det ble litt tidsnød på slutten når det gjaldt regien. Dessuten er det ikke så enkelt når to instruktører skal være involverte i det samme stykket. Dette fungerte tross alt veldig greit. Ungdommene ga sågar uttrykk for at de syntes det var gøy og lærerikt å jobbe med to ulike typer instruktører. For min egen del synes jeg det var fint å jobbe med så åpne og positive ungdommer.

Jeg synes DUS prosjektet er spennende. Det er et tilbud som gir unge teaterinteresserte muligheten til å lære enormt mye gjennom typen dramatik som blir presentert. Det gir jo også ungdommene en mulighet til å møte, vise seg frem og lære av andre teaterinteresserte på andre steder.

Turen til Stamsund var svært vellykket, og ungdommene følte at de hadde fått svært mye ut av å være med på prosjektet. Både som utøvende og som publikum til de andre gruppene.

2.2. SKJÆRINGEN TEATERLAG

”OPERASJON GORILLA”

Bilde: Tor Martin Leines Nordaas

Premiere 28. mars
Antall forestillinger: 3
Deltakere: 8 voksne
Publikum: ca. 250

Sceneinstruktøren var til stede under premieren.

Skjæringen teaterlag holdt i 2009 sin 10 forestilling på rad. Jubileet ble feiret med et stykke som må sies å være fullstendig blottet for mål og mening. Til tross for dette ble det skapt karakterer og situasjoner som fenget både publikum og kritikere,

Vi valgte å ta oss store friheter med manuset, og skrive/kutte og skape nye karakterer der det passet oss. En ide om å bruke lokalradioen som bindeledd, samt en del andre lokale vrier fungerte godt, og gjorde vel denne forestillingen litt mer relevant enn den ellers hadde vært.

Skuespillerne i Skjæringen er gode og disiplinerte. De er nå klare for nye utfordringer, og det er til neste år snakk om å sette opp et stykke med litt mer ”kjøtt på beina”. Jeg er sikker på at dette er et riktig valg for teaterlaget. Dette gleder jeg meg til!

3. LURØY

3.1. Kongsvik Teaterlag "Englefabrikken"

Premiere 4. april
Antall forestillinger: 2
Deltakere: 8 voksne
Publikum: ca. 300

Sceneinstruktøren var til stede under premieren.

Kongsvik Teaterlag hadde valgt å sette opp "Englefabrikken" som jeg hadde satt opp med Skjæringen Teaterlag, våren 2008.

Teaterlaget satset mye på kostymer/rekvisita/scenografi. Jeg kom frem til en konsekvent bruk av sort/hvitt, og at alt skulle kunne passe inn i en tidlig 1900-talls tidskoloritt. Dette ble tatt alvorlig og hele laget (spesielt anført av en ressurssterk scenograf) hjalp til for å skaffe de riktige kostymene/rekvisita/fotografier/tapet etc. Resultatet fungerte svært bra!

Forestillingene gikk bra, til tross for noen tekstproblemer. Publikum møtte opp, og teaterlaget var fornøyd med oppsetningen.

Kongsvik Teaterlag legger stor vekt på at amatørteateret er en måte å komme sammen på, og bli kjent på tvers av yrkesgrupper og sosial tilhørighet. Øvingene er preget både av arbeidet med teaterstykket, men også av det sosiale, som kaffepausen, blomkålsuppa etc. Det sosiale aspektet er selvfølgelig en stor del av de fleste amatørteaterlag. Under prøveperioden var det også arrangert der alle som hjalp til, samboere, ektefeller og andre var inviterte. Teaterlaget er viktig for miljøet i Kongsvik, og skaper både en aktivitet for voksne, og det viser at det er "noe som skjer" i bygda. I etterkant har jeg mottatt nok en henvendelse fra teaterlaget, som ønsker å starte et nytt prosjekt allerede fra høsten av.

3.2. Aldersund skole

Workshop, "Viking og Trell"

Premiere 17. mai
Deltakere: 20 barn

Sceneinstruktøren var ikke til stede under premieren.

Gjennom arbeidet med Kongsvik Teaterlag fikk jeg en henvendelse om å komme på Aldersund Skole for å bistå i arbeidet med stykket "Viking og Trell" som skulle vises 17. mai. Aldersund skole er en liten barneskole der flere av klassene er sammenslått. Derfor kjenner elevene hverandre godt. Det er også en skole som har flere dramainteresserte lærere, og som kjenner til drama og teater gjennom disse.

Jeg jobbet på skolen i tre dager, og gruppene forandret seg mens jeg var der (de minste hadde fri en dag i uka). Brorparten av tida gikk derfor med til å bli kjent med gruppen(e) som selvfølgelig var spente på hva de skulle gjøre. Etersom jeg bisto i oppstartsfasen på dette prosjektet (elevene hadde ikke fått manus enda, og kjente ikke sangene), var det også vanskelig å jobbe konkret med selve stykket. Jeg tror ikke jeg gjorde så god nytte for meg i dette prosjektet, og vet ikke om tiden kunne ha blitt bedre brukt om en av de dramainteresserte lærerne som kjenner ungene hadde ledet dagene, kanskje med bistand fra meg (som evt. Konsulent på den tekniske siden ved teaterarbeidet).

4. HERØY

4.1. Herøy sentralskole Dramaworkshop

Deltakere: 20 barn

Etter en forespørsel fra Herøy sentralskole, sa jeg ja til å bli med på et kort teater/dramaprojekt på skolen. Dette fordi det er den eneste forespørselen fra Herøy som ikke dreier seg om 10.klasserevy så langt. Rammene var svært løse, men jeg konsentrerte meg (i samråd med lærerne) om å konsentrere meg om fokus (gi og ta) og måter man kan lage en historie på.

Det meste av tiden gikk med til dramalek. Jeg prøvde å gjøre barna bevisst på at det er viktig å kunne lytte, så vel som handle både i lek og teater. Som barn flest var også barna på Herøy smarte, og skjønnte dette raskt.

Når det kom til ulike måter å skape en historie på brukte jeg improvisasjon uten ord i par (svært korte som man setter sammen etter hvert). Dette fungerte greit. Er ikke like sikker på om lærerne syntes ungene fikk nok ut av det korte prosjektet ettersom de sikkert også har

noen forventninger om hva drama og teater er. Igjen: et vanskelig prosjekt. Også fordi jeg ikke har helt håndfaste mål å forholde meg til.

4.2 Herøy sentralskole Revyskrivekurs, 10.klasse

Deltakere: 24 barn

Tradisjonen tro skal det være en 10.klasserevy på Herøy sentralskole, høsten 2009. Tidligere har revyen blitt skrevet av andre, men denne gangen ville lærerne at elevene skulle skrive sjøl. På våren ble det derfor holdt et revyskrivekurs der vi brukte brainstorming av ideer, samling av potensielle nummer (mest musikk), samt improvisering både gjennom teater og koreografi/dans.

Klassen ble delt opp i tre deler (musikk, dans og teater), der de som hadde spesielle interesseområder gikk dit de ville. Etter tre dager hadde gruppene kommet opp med utkast til to/tre delvise sanger (selvskrevne), en kort koreografi (med hjelp fra meg) og et utkast til en scene fra klasserommet (med hjelp fra meg). Dette syntes jeg var mye ettersom disse ungdommene ikke hadde noen tidligere erfaring. Dessverre var forventningene mye høyere, og vanskelighetene med å lage en revy ble nok litt tydeligere for alle involverte.

Klassen sliter for øvrig med en del uro, og klassen er nok ikke så sammensveiset som man kunne ønske. Behovet for å lære å la andre komme til orde/bli sett, og evnen til konsentrasjon er stort. Individuelt er det ingen problemer, klassen er full av smarte og staute ungdommer. Et slikt teaterprosjekt hadde kanskje hjulpet på problemene innad. Klassen og lærerne har bestemt seg for å satse videre, til tross for at det ser ut til å bli mye hardt arbeid. Det blir interessant å se hvordan det utvikler seg videre.

5. OPPSUMMERING AV VÅREN , 2009

Våren i Ytre- Helgeland har jeg jobbet med 166 barn, unge og voksne i regionen innenfor små og store prosjekter. Forestillingene jeg har jobbet med har så langt hatt et publikum på 1660. Dette tallet vil stige ettersom noen av prosjektene enda ikke har hatt premiere.

Det er altså fortsatt mye teateraktivitet i Ytre-Helgeland, og det ser ut som de fleste aktive teaterlagene har vent seg til en rutine med øving/manusleting på høsten/vinteren, og premierer på våren. Derfor blir det mye reising og tett på premierene rundt påske.

I noen av regionene blir det mye jobbing innenfor skolen ettersom det ikke er så mye som skjer på teaterfronten. Det hadde vært fint å gjøre noe utenom skolen også her. En mulighet

er å ta kontakt med grupper som kor og lignende for å støtte det frivillige kulturlivet. Om interessen for teater stiger, er det også selvfølgelig en mulighet å starte en uavhengig gruppe i samarbeid med lokale aktører.

I tillegg til teaterlagenes aktivitet og skolene, har vi hatt kapittel en i historien om den felles, regionale satsingen på kultur i Ytre-Helgeland. Dette i form av "The Name of The Game" i Stammeshallen, som til høsten også vises i Mosjøen. Dette ble både deltakermessig og publikumsmessig en suksess! Dette viste at Ytre-Helgeland er en kulturregion med masse talent og tæl som kan få til store ting sammen.

Gjennom ildsjeler i Kulturskolen for ALle, frivillige teaterinteresserte, og profesjonelle aktører som kommer hjem til Helgeland for å være med på noe bra, ser det ut som målsettingen om å skape tilhørighet til regionen gjennom kulturtiltak er på vei fremover! Men det er selvfølgelig bare gjennom enda hardere og målbevisst arbeid at man kommer videre. Det er viktig nå å ikke lene seg tilbake, og forvente at resten av arbeidet skal gå lett.

Den regionale satsingen fikk også med aktører fra kommuner som Leirfjord som jeg har arbeidet lite i. Bortsett fra denne kommunen, begynner jeg etter ett og et halvt år å ha blitt godt kjent i de fleste kommunene.

6. OVERSIKT OVER TIMER BRUKT I KOMMUNENE

KOMMUNE	REISETID	PLANLEGGING	INSTRUKSJON
ALSTAHAUG	51	91,5	122
NESNA			
TRÆNA			
LURØY	38	47	47
LEIRFJORD			
HERØY	5	21	20
REGIONALT	8,5	136	131,5
NFK	6,5	137,5	
SUM:	109	433	320,5